

בעזה"ש"ת

קונטרס

הייבט אייד אינדעלעך

ווי עס ווערט ערקלערט אז דער אמת'ער גדיק פארשטייט יעדן איד, און ער הייבט אויף יעדן איד, און ער ווייזט אים די וועג ארויס פון אלע פראבלעמען.

פארנעלערנט דורך

פבד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש זי"ע

ג' שופטים, ראש הודש אלול תשע"ג, במחנה תפארת
התורה ברסלב

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי', אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אינגערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסדי ברסלב - נוא יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

הַיִּבֵּט אֵיךְ אֵיִדְעֶלְעךְ

א.

עס שטייט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תיט) אז עס איז א מצוה צו מאכן א גרויסע סעודה ראש חודש. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן א), אז דער אייבערשטער האט געטוהן א מוראדיגער חסד מיט כלל ישראל, אז ראש השנה ווען מען איז דן די גאנצע וועלט, קומט אויס אום ראש חודש¹. ווייל ווען נישט וואלט מען

---

¹ כאטשיג מען בענטשט נישט ראש חודש תשרי א שבת פארדעם, אזוי ווי געווענליך, אויך דערמאנט מען נישט ראש חודש ביים ראש השנה דיגען דאווענען, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים פא, ד) : בכסה ליום חגנו.

הייבט אייך אידעלעך

קיינמאל נישט געהאט די שטארקייט צו בעטן דעם באשעפער ער זאל אונז מוחל זיין אויף די עבירות פון א גאנץ יאר, אבער אזוי ווי ראש חודש האט פּבֿיכּוֹל דער אייבערשטער אליין חרטה אויף דעם וואס ער האט קלענער געמאכט די לבנה, ווייל ווען דער באשעפער האט באשאפן די וועלט זענען די זון מיט די לבנה געווען די זעלבע גרויס, און געשיינט די זעלבע שטארק, האט די לבנה מקטרג געווען: רבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, צוויי מלכים קענען נישט קעניגן מיט איין קרוין! האט דער באשעפער געזאגט פאר די לבנה: דעמאלטס ווער דו קלענער. האט זי געהאט חלישות הדעת: איך האב דאך געזאגט א גוטע טענה, פארוואס קומט זיך מיר אז איך זאל קלענער ווערן? און

דער הייליגער צמח צדק מלויבאוויטש זכותו יגן עלינו האט אלץ קליין אינגל אמאל געפרעגט זיין זיידן דעם הייליגן פעל התנאי זכותו יגן עלינו: פארוואס בענטשט מען נישט ראש חודש תשרי, אזוי ווי אלע אנדערע חדשים? ! האט ער גלייך געענטפערט: ווייל עס שטייט "בכסה", דער חודש איז פארדעקט! אבער ווען דאס קינד האט זיך איינגעעקשנט, דאך, פארוואס טאקע איז עס אזוי? האט ער אים געזאגט: ווייל דער אייבערשטער אליין בענטשט דעם חודש!

הייבט איין אידעלעך

ה

דער אייבערשטער האט פּבליכול חרטה געהאט, און געהייסן אז מען זאל ברענגען א קרבן אויף דעם וואס ער האט פארקלענערט די לבנה, וואס דאס איז די שעיר ראש חודש, וואס מען איז מקריב אלץ א כפרה פארן באשעפער (חולין דף ס' ע"ב), ממילא שעמען מיר זיך אויף נישט צו בעטן מחילה, און מיר זאגן פארן אייבערשטן: דו האסט אויף חרטה אויף וואס דו האסט געטוהן, און דו ברענגסט א קרבן דערויף, אויב אזוי קענען מיר קליינע מענטשן אוודאי חרטה האבן אויף אלעס וואס מיר האבן געטוהן.

זעהט מען פון דעם, אז גלייך פון אנפאנג יאר האט שוין דער באשעפער אינזין רחמנות צו האבן אויף אונז - זיינע פאליבטע קינדער, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברים יד, א): בנים אתם לה' אלקיכם, און ער איז דן יעדן איד לכף זכות, און נעמט אן זיין תשובה. דערפאר איז ראש חודש אזוי גרויס ווייל דער אייבערשטער איז דעמאלטס מוחל אלע עבירות.

הייבט אייך אידעלעך

ב.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קיא), אז "כי תשא את ר'אש ב'ני י'ש'ראל" איז ראשי תיבות רב"י; אזוי אויך (שמואל-א, ב): "ר'שעים ב'חשף ידמו", איז אויך ראשי תיבות רב"י. ווייל א אמת'ער רבי הייסט נאר איינער וואס ער קען זיך אראפלאזן צו די נידעריגסטע מענטשן און זיי אויך אויפהייבן צום אייבערשטן, און זיי ווייזן א וועג ווי אזוי צו פארעכטן אלעס, און ווערן ערליכע אידן און גרויסע צדיקים, האבן א ריינעם מח צו טראכטן נאר פונעם אייבערשטן, וואס דעמאלטס איז מען שטענדיג פרייליך, און מען קוקט שוין גאר אנדערש אויפן גאנצן לעבן.

ווידעראום איז דא א אנדערע סארט רבי, וואס ביי אים ווערט מקויים דער פסוק "רשעים ב'חשף ידמו", אז זיינע מענטשן בלייבן נעבעך אין זייער רשעות, פינסטערניש און דמיונות; ווייל ער קען זיי גארנישט העלפן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סא): עס איז דא מנהיגים וואס זיי רופן זיך רבי, אבער אין אמת'ן קענען זיי

הייבט אייך אידעלעך

ז

זיך אליין אויף נישט פירן, און אונדאי קענען זיי נישט פירן
אנדערע! קומט אויס אז ער איז נישט מער ווי א מפורסם
של שקר.

א ריכטיגער רבי און אמת'ער מנהיג איז געווען משה
רבנו, וואס האט געקענט אויפהייבן יעדן איד פון וואו ער
זאל נאר זיין, וועגן דעם שטייט ביי אים: **כי תשא את ראש
בני ישראל, אז כאטשיג ער איז געווען אויפן בארג סיני**
דבוק צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין זהר הקדוש
וואס מען זאגט ביי כל נדרי (תקוני זהר דף קמ"ג), אז די שכניה
האט זיך קיינמאל נישט אנועק גערירט פון משה רבנו;
דאס הייסט, אז משה רבנו האט נישט פארגעסן קיין איין
רגע פונעם אייבערשטן, דאך האט ער זיך געקענט
אראפלאזן צו יעדן איד, אזוי ווי דער פסוק זאגט (שמות יט,
יד): ויגד משה מן ההר אל העם - משה רבנו האט זיך
אראפגעלאזט גלייך פונעם בארג צו די אידן, און אלעמען
אויפגעהויבן.

הייבט אייך אידעלעך

פאר אונז איז אומעגליך צו האבן אן השגה וואס א צדיק איז, דער צדיק איז נישט מסיח דעת פון אייבערשטן קיין איין רגע, כאטשיג פונדרויסן קען מען דאס נישט זעהן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קטז): פונדרויסן קען מען נישט דערקענען א צדיק, עס איז פשוט א טעות פון מענטשן אז א צדיק קען מען דערקענען פונדרויסן, למשל, אז ער גייט אנדערש אנגעטוהן, ער האט א טילעפ, א ברייטע הוט, און א קאלירטע בעקיטשע, אדער ער מאכט פארשידענע מאדנע תנועות און פאקסן וכו', אבער אין אמת'ן איז דאס אלעס נארישע דמיונות, און אן אמת'ער ערליכער איד קען מען בכלל נישט דערקענען פונדרויסן; וואס פון דעם נעמט זיך אז מען איז אזוי מזולזל אין אן ערליכער איד, און פארקערט, אויף א פשוט'ן שטריק וואס ווייסט פון גארנישט, און זיין גאנצער מוח איז נאר פארנומען ווי אזוי מען קען ארויס גנבענען געלט און אפנארן יענעם, זאגט מען גרויסע זאכן, בשעת דער אמת איז פונקט פארקערט, וועם דו מיינסט אז ער איז א פשוט'ער ליידיגייער, דער איז נישט מסיח דעת פון

הייבט אייך אידעלעך

אייבערשטן! און וועם דו מיינסט אז ער איז ווער ווייסט וואס, ווייסט בכלל נישט פון זיין לעבן צו זאגן, אפער דאס קען קיינער נישט וויסן, ווייל חז"ל זאגן (פסחים נד ע"ב): אין אדם יודע מה בלבו של חברו – קיינער ווייסט נישט וואס טוט זיך אין יענעמס הארץ און וואס יענער טראכט.

ג.

חז"ל זאגן (פבא בתרא דף עה ע"א): די פנים פון משה איז געווען אזוי ווי די זון, און די פנים פון יהושע אזוי ווי די לבנה. ווייל די זון שיינט און לייכט שטענדיג פאר יעדן מיטן זעלבן שיין און מיטן זעלבן שטארקייט, אזוי אויך פארמאגט די זון אלע מיני כוחות, א ווייסע זאך מאכט עס שווארץ, און א שווארצע זאך מאכט עס ווייס, א ווייעכע זאך מאכט עס הארט, און א הארטע זאך מאכט עס ווייעך, די זעלבע זאך דער צדיק איז גרייט צו העלפן יעדן איינעם, און ער קען יעדעם העלפן אויף זיין אייגענארטיגן וועג (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רנא), דאס איז געווען משה רבנו וואס ער איז געווען אזוי ווי די זון.

הייבט אייף אידעלעך

י

אָבער דער תלמיד יהושע, וואס ער איז אזוי ווי די לבנה, איז שוין נישט אויף די מדריגה, אזוי ווי מיר זעהן אז ווען יהושע האט געהערט אז אַלדד ומידד זאגן שוין אויף נביאות צווישן דעם ציבור און פראווענען רביסטעווע, האט עס אים זייער פארדראסן: הייבטן מיר זענען דאך אלע תלמידים פון איין רבי, און ענק האט פארגליסט צו ווערן אליינס א רבי? ! דערפאר איז ער שנעל געלאפן צו משה רבנו און געבעטן (במדבר יא, כח; ועיין ברש"י): אדוני משה פלאם! מען זאל דאס גלייך אפשטעלן! ווייל דער תלמיד איז גלייך צו די לבנה וואס לייכט נאר דורך די שייך פון די זון, ממילא איז ער שטענדיג פארנומען אז נאר איך און נאר אונז קענען מקבל זיין, במילא האט ער מורא אויסצוזאגן אלע סודות פונעם רביין, וואס דעמאלטס וועט יעדער קענען ווערן פונקט אזוי גרויס ווי דער רבי אליין, און עס קען דאך נישט זיין צוויי רביס, וואס דאס איז געווען די טענה פון די לבנה, וועגן דעם האט אים משה רבנו געזאגט, אדרבא (שם שם, כט): מי יתן כל עם ה' נביאים; פון מיין זייט זאלן מיר אלע איבערנעמען און זיין אזוי גרויס

ווי מיר. עס שטייט אין זהר משה רבנו איז א גאנץ לעבן ארום געגאנגען מיט איין מחשבה, ווי אזוי קען איך צוברענגען אז אלע אידישע קינדער זאלן אויף האבן דעם זעלבן געפיל צום בורא פל עולמים אזוי ווי איך האב; און אז זיי זאלן אויף קענען רעדן צום אייבערשטן פנים אל פנים, ווי א מענטש רעדט צו א חבר, אזוי ווי עס שטייט ביי משה (שם יב, יח).

נאך א פגם איז דא ביי א תלמיד, אז ער טראכט שטענדיג ביי זיך: ווען וועט שוין די רבי נפטר ווערן און איך וועל קענען איבערנעמען די הנהגה! אזוי ווי חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה כ, אות י), אז ווען משה און אהרן זענען געגאנגען פאר אויס, און נדב ונאביהוא זענען זיי נאכגעגאנגען, האבן זיי געטראכט צו זיך: ווען וועלן שוין די צוויי שטארבן און אונז ביידע וועלן איבערנעמען די מלוכה! איז ארויס א בת קול און זיי געזאגט: אסאך יונגע אייזלעך זענען געשטארבן און פון זייער פעל האט מען געמאכט די זאטלעך פאר זייערע אייגענע עלטערן; דאס איז געווען

הייבט אייך אידעלעך

איינס פון די טעמים פארנוואס נדב ואביהוא זענען געשטארבן מיט דעם מיתה משונה, אז עס איז זיי אריין פייער אין די נאז זייענדיג אינעם משכן און זיי פארברענט, און מען האט זיי געדארפט ארויסשלעפן מיט א לאנגע שטעקן כדי נישט צו ווערן טמא.

ד.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן קיט), אז עס איז א גרויסע נאך אז מען קומט צו די מדרגה, אז כאטשיג איך בין נישט קיין ערליכער איד, און עס גייט מיר נישט, דאך זאל כאטש זענער זיין אן ערליכער איד, ווייל על-פי-רוב איז ליידער נישט אזוי, און אויב עס איז איינעם נישט געלונגען, פארגינט מען שוין נישט זענעם אויך נישט, און דער הייליגער רבי רופט עס אן "חסיד שנפל", וואס איז נאך ערגער פון איינער וואס האט זיך גע'שמד'ט (עיינן לקוטי הלכות, ראש חודש הלכה ז, אות נב; שלוחין הלכה ה, אות יז; גזיקין הלכה ד, אות כז), ווייל ווען עס קומט אריין א משומד צווישן ערליכע אידן און ער וויל לאזן הערן זיינע נארישקייטן.

הייבט אייך אידעלעך

יג

כאפט מען אים גלייך אן און מען ווארפט אים ארויס, אבער ווען מען טרעפט אן איינער וואס ער איז געווען מקורב צום הייליגן רבי'ן, און ער האט אויך פראבירט צו זיין אן ערליכער איד, ער האט אויך געהאט התבודדות און געלאפן אין פעלד (געלערנט האט ער נישט, ווייל ווען ער לערנט ווען וואלט ער נישט אראפגעפאלן), און נאכדעם איז ער אראפגעפאלן פון דעם און ער איז געווארן גוט אפגעקילט אינגעווייניג, האלט ער נישט אויס ווען ער זעהט ווי יונגע בחורים ברענען צום אייבערשטן און לערנען מיט גרויס התמדה, דערפאר קילט ער זיי אפ, די צרה איז אבער אז פון אזא איינעם ווייסט מען נישט זיך אכטונג צו געבן, ווייל ער רופט זיך דאך אויך א ברסלב'ר חסיד... דערפאר איז דאס די גרעסטע סכנה.

אבער אין אמת'ן דארף זיך א מענטש מורא'דיג מחזק זיין אז אפילו אז עס גייט אים נישט זאל ער נישט האבן חלישות הדעת, נאר ער זאל זיך מחזק זיין מיט די פול גוטס וואס ער פארמאגט יא, וואס דאס זעהן מיר ביי די לבנה,

הייבט אייך אידעלעך

אז נאכדעם וואס זי האט מקטרג געווען, און דער אייבערשטער האט איר קלענער געמאכט, האט איר דער אייבערשטער איבערגעבעטן און צוגעגעבן די אלע שטערנס, צו ווייזן מיט דעם, אז דו דארפסט נישט האבן קיין חלישות הדעת, ווייל עס זענען פארהאנען די שטערנס וואס זיי שיינען נאך אסאך ווייניגער פון דיר! ממילא זיי פרייליך און צופרידן מיט דיין מצב, וואס דו באלייכסט פאר יעדן.

חז"ל זאגן (פכא בתרא דף ח' ע"ב), אז מלמדים וואס לערנען מיט תינוקות של בית רבן זענען געגליכן צו די שטערנס. ווייל געווענליך איינער וואס לערנט מיט קינדער אדער בחורים, האט זייער אסאך חלישות הדעת, ווייל ער דארף זיך זייער שטארק אראפלאזן צו זיי, און האבן אסאך געדולד נישט זיך אויפצורעגן אויף זיי, און אנודאי זיי

נישט שלאגן², ווער רעדט נאך אז מען ליידט בזיונות און שפיכות דמים פון מענטשן וואס בארעדן, בפרט טוט זייער וויי אז נאך אלעם זעהט מען נישט אז מען טוט עפעס אויף מיט די תלמידים, וואס דאס ברענגט אז מען זאל האבן

² א מלמד דארף וויסן, אז ער דארף עסן גענוג, און זיין שטענדיג גוט אויסגערוהט, כדי ער זאל האבן געדולד צו די תלמידים, און זיך קענען געהעריג אפגעבן מיט זיי, און נישט איבערלאזן די קינדער און זיך ארויסגיין אינמיטן, און טוהן די ארבעט מיט פאפערן, אזוי ווי עס ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה, סעיף י"ז), און אויב איז ער א נערנעווער מענטש טאר ער בשום אופן נישט זיין קיין מלמד, נאר ער זאל ענדערש טוהן סיי וואספארא אנדערע ארבעט, און די בעסטע ארבעט פאר אזא מענטש איז צו ארבעטן ביי די גארביטש, ווי מען קען אריין טראסקענען די קאנעס אינעם גארביטש טראק מיט די גרעסטע מאס רציחה, און דאס צוריק אראפוארפן מיט א רציחה, ווייל צו ארבעטן מיט קינדער דארף מען האבן אויסטערלישע געדולד, אזוי ווי די גמרא פארציילט (עירובין נד ע"ב): רבי פרידא האט געהאט א תלמיד מיט זייער א שווערן קאפ, און זענע זיך וואס ער האט געלערנט האט ער איבערגעחזרט פיר הונדערט מאל, ביז ער האט עס אויפגעכאפט, איינמאל האט מען געבעטן רבי פרידא ער זאל צוהעלפן פאר עפעס א מצוה, און יענע טאג האט שוין דער תלמיד נישט אויפגעכאפט געהעריג דאס לערנען אפילו נאכן דאס איבערלערנען פיר הונדערט מאל, ווייל ער האט אנאנצע צייט מורא געהאט אז אפשוך גייט שוין דער רבי נישט צוריק קומען, ווען רבי פרידא איז צוריק געקומען, האט ער אים געזאגט: רבי איך האב אלעס פארגעסן! האט רב פרידא נאכאמאל איבער געחזרט דאס לערנען מיט דעם תלמיד נאך 400 מאל, האט מען פון הימל צוגעגעבן פאר רבי פרידא נאך פיר הונדערט יאר אלץ שכר פארדעם וואס ער האט זיך אזוי אפגעגעבן מיט דעם תלמיד. ווייל צו קינדער דארף מען האבן אסאך געדולד, און צו גרעסערע נאך מער געדולד א. א. וו.

הייבט אייך אידעלעך

מורא'דיגע חלישות הדעת, דערפאר זאגן חז"ל פאר אזא איינעם: זאלסט נישט זאגן אז דו טוסט גארנישט אויף, נאר פונקט אזוי ווי די שטערנס זענען אזויפיל אז עס איז אומעגליך זיי צו ציילן, די זעלבע זאך האט איינער וואס לערנט מיט אידישע קינדער און ער איז מחזק בחורים און ברענגט זיי צוריק צום אידישן וועג, אזוי פיל זכותים וואס האט נישט קיין צאל.

דער שלימות פון א צדיק איז, אז ער איז אינגאנצן דבוק אינעם אייבערשטן, און פארגעסט נישט פונעם אייבערשטן אפילו אויף איין רגע, מיר האבן נישט קיין השגה אין דעם, ווייל מיר זענען אזוי צופראכן אז הללוואי זאלן מיר טראכטן איין מינוט פונעם אייבערשטן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (חיי מוהר"ן סימן רנב): ביי אונז איז דער עיקר עבודה אז מיר זאלן זוכה זיין צו וועלן נאר דעם אייבערשטן, און עס קען אמאל געלונגען צו טראכטן איין מינוט פון באשעפער, אבער נאכדעם פאלן מיר גלייך צוריק אראפ, אבער ביי מיר - האט דער הייליגער רבי

הייבט אייך אידעלעך

געזאגט - איז פונקט פארקערט, איך טראכט שטענדיג נאר פון באשעפער, און מיין עיקר עבודה איז אז איך זאל זיך קענען אראפלאזן צו די וועלט, וואס דאס איז מיר זייער שווער. מיר זענען זייער ווייט דערפון, און מען טאר זיך נישט אפנארן, א מענטש דארף וויסן דעם אמת, וואס אמת איז נאר דער באשעפער!

ה.

אבער צוקומען צו דעם קען מען נישט נאר דורכ'ן צדיק, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קכג): דער עיקר יסוד אין וואס אלעס ווענדט זיך, איז צו זיין מקושר צום אמת'ן צדיק און אים פאלגן אלעס וואס ער זאגט, אפילו ער זאגט דיר זאכן וואס איז אינגאנצן אנדערש ווי דו טראכסט, זאלסטו אוועקווארפן דיין שכל און נאר אים פאלגן. אזוי אויף זאגט דער הייליגער רבי (שיחות ה"ן סימן סז), אז באמת קען מען יעדן איינעם אויסהיילן, אפילו א משוגענער וואס לויפט ארום אין די גאסן און ער טוט כל מיני נארישקייטן, נאר דער פראבלעם

הייבט אייף אידעלעך

איז, אז דער משוגענער אנערקענט נישט זיין פעלער, און ער וויל זיך נישט לאזן היילן, ער טענה'ט אז יענער איז משוגע, און אז יענער דארף נעמען פילן. אבער איינמאל אז א מענטש אנערקענט זיין חסרון, און ער פאלגט דעם קלויגן מענטש, קען מען אים גלייך אויסהיילן. די זעלבע זאך דער צדיק קען יעדן איינעם שטעלן אויף די פוס, צו זיין נארמאל און גיין אויפן ריכטיגן וועג, נאר מען וויל אים נישט פאלגן.

דער הייליגער רבי געט אונז א שליסל ווי אזוי אנצוקומען איבעראל, און צו אלעס וואס מיר דארפן נאר האבן, דורכדעם וואס מיר זאלן זיך צוגעוואוינען צו רעדן יעדע זאך צום באשעפער. ווייל באמת טראכט יעדע מענטש ביי זיך: הלוואי וואלט איך געהאט אמאל א געלעגענהייט זיך צו טרעפן מיטן באשעפער, איך וואלט זיך אויסגעגאסן מיין גאנצע הארץ פאר אים, און אים פארציילט אלעס וואס עס גייט דורך אויף מיר. אויב אזוי פארן וואס טוט ער עס נישט? ווייל ער ווייסט נישט וואו איז

די טיר אריינצוגיין צום באשעפער, און עס איז מקויים געווארן ביי אים די פסוק וואס עס שטייט ביי סדום (פראשית יט, יא): **הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הַכּוּ בַּסְּנוּרִים... וַיִּלְאוּ לְמַצָּא הַפֶּתַח** - די מענטשן וואס זענען געשטאנען ביים טיר זענען געווארן בלינד, און זיי זענען שוין מיד געווארן צו זוכן דעם טיר. זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן פד), אז דער טיר איז די מויל פונעם מענטש! אז מען געוואוינט זיך צו צו רעדן צום באשעפער איז מען ביים באשעפער, אבער דאס איז די שווערסטע זאך מקיים צו זיין, ווייל מען דארף צו דעם האבן א לויטערע אמונה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סב): פארוואס רעדט נישט א מענטש צום באשעפער ווייל ער האט נישט די קלארע אמונה אז דער באשעפער איז מממש דא מיט אים, דערפאר קומט עס אים אן אזוי ביטער שווער; ווייל מען זעהט בחוש אז צוויי חברים קענען גרינגערהייט שמועסן איינער מיטן אנדערן צוויי דריי שעה, דאס איז ווייל מען זעהט זיך, אבער אז מען זאל

הייבט אייך אידעלעך

האבן די ריכטיגע אמונה אז דער באשעפער איז דא, קען מען פונקט אזוי רעדן שטענדיג צום באשעפער.

ו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ב; טו):
א מענטש דארף זיך שטענדיג משפּט'ן אויף יעדע זאך וואס ער טוט, צו דאס איז אויסגעהאלטן צו נישט, און נישט מיד ווערן צו דערציילן פארן אייבערשטן זיינע דורכפעלער איינמאל און נאכאמאל, וואס דאס וועט אים סוף כל סוף אויסרייניגן פון אלעם שלעכטס.

עס איז געווען א איד פון אונזערע לייט רבי דוד צבי זכרוננו לברכה, וואס ער איז געווען דער שמש פונעם קלויז אין אומאן, און ווען עס האט אויסגעבראכן די ערשטע וועלט מלחמה זענען דארט געבליבן שטעקן א גאנצע מחנה בחורים פון פוילן וואס זענען געקומען צו פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון, און האבן שוין נישט געקענט צוריק אהיים פארן, און וויבאלד זיי האבן נישט געהאט וואו צו

שלאפן און צו עסן זענען זיי געשלאפן אין בית המדרש,
און דארט געגעסן וואס מען האט זיי געברענגט.³

רבי דוד צבי איז שוין געווען אן עלטערער מענטש, און
א געוואלדיגער קפדן, ממילא האט ער נישט געקענט
פארליידן די ווירטשאפט פון די בחורים: איך רויס דא אזוי
שווער אויף, און פלוצלינג איז אלעס צוריק
איבערגעדרייט! און ער פלעגט זיי אנשרייען: ארויס פון
דאנעט! אפער פונדעסטוועגן ווען ער איז געגאנגען
נאכדעם צום הייליגן רבינ'ס ציון, האט מען געהערט ווי ער
וויינט שטילערהייט: רבוננו של עולם! וואס וויל איך פון
די בחורים, זיי קענען דאך נישט צוריקפארן אהיים, זיי

³ עס איז געווען א איד רבי יעקב פון זיטאמיר זכותו יגן עלינו א גרויסער בעל חסד, ער
פלעגט ארוםגיין מיט א זאק ביי אלע שטובער, און מענטשן פלעגן עפעס אריינארפן,
דער א שטיקל חלה, דער א צוויבל אדער א קנאבל, און אזוי ווייטער, דערנאך איז ער
געקומען אין בית המדרש, אויסגעגאסן דעם גאנצן זאק אויפן טיש, און פון דעם האבן
די בחורים געגעסן און זיך מחיה געווען, זיי האבן צוגעשטעלט אביסל ווארעם וואסער
צו טרינקען, קיין טיי איז נישט געווען, האבן זיי עס גערופן די זילבערנע טיי, און זיך
מיט דעם אנגעווארעמט, און איינגעטינקען די הארטע ברויט אין די זילבערנע טיי...

הייבט אייך אידעלעך

האבן נישט וואו צו שלאפן און צו עסן וכו'. אזוי האט ער זיך גוט אויסגעוויינט צום אייבערשטן, אבער ווי נאר ער איז צוריק געקומען אין קלויז און ער האט ווידער געזעהן אן איבערקערעניש, האט ער זיך ווייטער גענומען שרייען: בחרים, ארויס פון דא! אזוי האט זיך דאס אלץ איבערגעשפילט נאכאמאל און נאכאמאל, און יעדע מאל האט ער זיך נאכאמאל געמשפט אויף דעם וואס ער האט געטוהן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כא), אז יעדער איד האט אויף זיך א מנוחה מיט זיבן ליכט, וואס ער דארף דאס אויסרייניגן און אנצינדן יעדן טאג פונקט אזוי ווי די מנוחה אין בית המקדש, וואס דאס זענען די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די צוויי נאז לעכער און די מויל, און די מנוחה אליין איז דער מוח, וואס דורכן אויסרייניגן די זיבן לעכט, שיינט און לייכט דער מוח, און אין דעם ווענדט זיך דער גאנצער מענטש, אזוי ווי חז"ל זאגן (עיני עירובין דף מא ע"א): גופא בפתר רישא אזלי; און אז

דער מ'ח איז ריין און ער טראכט נאר פון באשעפער, איז ער די גליקליכסטער מענטש אויף די וועלט, און גארנישט קען אים שוין נישט שאטן.

דערפאר דארף זיך א מענטש שטענדיג משפּט'ן ווי ער האלט מיט זיינע שבועה גרות, און אז ער איז ביז יעצט נכשל געווארן מיט זיין מויל און גערעדט לשון הרע און רכילות וכדו', זאל ער אנהייבן פון יעצט צו רעדן נאר צום באשעפער, ביז ער וועט זוכה זיין אז אפילו ווען ער רעדט צו מענטשן זאל ער אויף נאר רעדן צום באשעפער (עייז ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ה).

נאכדעם זאל ער זיך משפּט'ן וואס עס טוט זיך מיט זיין נאז, אז ער זאל מער נישט זיין אין פעס און ווערן גערוועז פון יעדע זאך, און יעדע מאל אז ער איז געווארן אויפגערעגט זאל ער דאס אויסזאגן פארן אייבערשטן: רבוננו של עולם איך בין שוין נאכאמאל געווען אין פעס, וואס וועט זיין מיט מיר, האב שוין רחמנות אויף מיר.

הייבט אייך אידעלעך

און אזוי אויף זאל ער זיך משפּטן ווי ער האלט מיט זיינע אויערן, פארנוואס איז ער אזוי גייגערדיג און ער מוז אלעמאל צוהערן יעדע שמועס וואס מענטשן רעדן? ! עס שטייט אין זהר הקדוש (יתרו בף עה ע"ב): ווער עס האט גרויסע אויערן איז א שוטה! דאס הייסט איינער וואס שטופט זיך אלעמאל אלעס צו הערן, ווייל וואס ער דארף טאקע וויכטיג וויסן וועט מען קומען ביז צו אים דאס פארציילן; דער הייליגער בעל התנאי זכותו יגן עלינו האט אין זיינע עלטערע יארן נישט געקענט הערן, האבן אים זיינע קינדער געפרעגט מיט וואונדער: טאטע דו פועלסט דאך ישועות פאר יעדן איינעם, פארנוואס פועלסטו נישט פאר דיר אויף אז דו זאלסט קענען הערן? ! האט ער זיי געזאגט: צו וואס דארף איך הערן? וואס איך האב צו זאגן זאג איך דאך, און וואס יענער זאגט אינטערסירט מיר נישט, אויב אזוי צו וואס דארף איך הערן...? דערפאר דארף א מענטש בעטן ער זאל נאר הערן וואס מען מעג, און פון יעדע זאך וואס ער הערט זאל ער ארויסנעמען די רמזים וואס דער באשעפער ווייזט אים און רופט אים ווי

אזוי צו ווערן אן ערליכער איד, ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן נב), אז פון יעדע זאך אין די וועלט שרייט ארויס די קול פון באשעפער.

נאכדעם דארף מען זיך משפטן אויף די אויגן: פארוואס מוז איך קוקן וואו מען דארף נישט! וואס דאס רייצט אויף דעם יצר הרע, אזוי ווי חז"ל זאגן (סוטה דף ח ע"א): דער יצר הרע איז נישט שולט נאר אויף וואס מען זעהט. עס איז דא מענטשן וואס מוזן נעבעך קוקן אויף יעדע פרוי, און ער ווערט אינגאנצן משוגע דערפון, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברים כח, לד): והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה. אבער אויב וואלט ער נישט געקוקט אלע שמוץ וואלט ער זיך פארשפארט דעם ברענעדיגן יצר הרע, און ער וואלט געווארן אפגעהיטן פון אסאך שלעכטס, פארקערט מיט די אויגן וואס דער אייבערשטער האט אים געגעבן דארף ער זיך צוגעוואוינען צו קוקן שטענדיג ווי דער באשעפער איז דא אין יעדע זאך (עין ליקוטי מהר"ן חלק א, סימן א).

הייבט אייך אידעלעך

דאס זאגט דער פֿסוק (דברים טז, יח): שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך; דער אייבערשטער האט אונז געגעבן זיבן טויערן וואס דאס זענען די פֿריערדערמאנטע איברים (ספר יצירה ה, ד), וואס אויף דעם דארף מען שטעלן א שופט און א שוטר אכטונג צו געבן, א שופט הייסט אז מען משפט זיך אויף יעדע זאך וואס מען האט געטוהן, און מען איז מקבל אויף זיך אז מען גייט דאס מער נישט טוהן, און א שוטר הייסט אז מען שטעלט א שטארקע שמירה אז מען זאל דאס מער נישט טוהן.

.ז

ולא תטה משפט (דברים טז, יט), דער משפט דארף אבער זיין מיט אן אמת, און דערציילן פארן אייבערשטן פונקטליך וואס מען האט געטוהן, און אזוי איז דער אייבערשטער גלייך מוחל, אזוי ווי חז"ל זאגן (תורת כהנים בחקתי ח, א): דער אייבערשטער זאגט, גלייך ווען מען איז זיך מתנדה בין אים אלעס מוחל. ווייל ווען א מענטש זינדט רחמנא לצלן גייען אים די עבירות אריין אין די

הייבט אייך אידעלעך

כז

ביינער, וואס דאס הרגעט אים אָפּ, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים לד, כב): תמותת רשע רעה - די שלעכטס הרגעט דעם רשע; אָבער איינמאל אז אַ מענטש טוט תשובה און ער איז זיך מתנדב, גייט אים דאס אַרויס פון די ביינער, און ער ווער אַ רואיגער און צופרידענער מענטש (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד).

דערפאר יעדעס מאל אז מען האט געזינדיגט זאל מען דאס נאכאמאל אויסזאגן פארן באשעפער, און נישט מיד ווערן פון זיך משפט'ן און זאגן פארן אייבערשטן אז מען גייט עס מער נישט טוהן, וויפיל מאל עס זאל נאר נישט זיין, דורכדעם באקומט מען אינגאנצן אן אנדערן פנים אזוי ווי דער פסוק זאגט ווייטער (דברים שם, שם): וְלֹא תִפֹּר פְּנִיָּם. מען דארף אָבער גוט געדענקן אז דאס אַלעס דארף זיין מיט אַ מורא'דיגע אַמת, און זיך נישט משחד זיין און פארבלענדן די אויגן, וועגן דעם ענדיגט דער פסוק צו (שם): וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶר עֵינַי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים.

ח.

אין טבריה ליגט דער גרויסער צדיק רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו א תלמיד פונעם גרויסן מגיד פון מעזריטש, דער הייליגער רבי האט אים זייער אויסגערוקט און געזאגט אויף אים: איך האב שוין געזעהן אסאך צדיקים אבער שלימות האב איך געזעהן נאר ביי אים! און וויבאלד אין ארץ ישראל האט שטענדיג געהערשט גרויס ארימקייט, בפרט אין יענע צייטן ווען עס זענען ארויפגעקומען די תלמידים פונעם מעזריטשער מגיד און די תלמידים פונעם גר"א קיין ארץ ישראל, דערפאר פלעגט זיין דער סדר ארויס צו שיקן משולחים [מען האט זיי גערופן שד"ר, וואס איז ראשי תיבות שלוחא דרחמנא] אבער אין טבריה איז דעמאלטס דער הונגער געווען גאר געפערליך, עס איז נישט געווען צו באקומען אפילו א שטיקל ברויט, האט מען זיך מיישב געווען אז מען וועט ארויסשיקן א שד"ר פון טבריה קיין טערקיי,

איטאליע און האלאנד, וואו עס איז וואוינען פארמעגליכע אידן.

פארן ארויספארן האט מען געבעטן פון הייליגן רבי אברהם קאליסקער ער זאל געבן זיין ברכה, אז די שליחות זאל געקרוינט ווערן מיט הצלחה, האט ער געזאגט פארן משולח: איך געב דיר א סגולה, אז וואו דו וועסט גיין, און דו וועסט זאגן "אלהא דאברהם דיתייב בטבריה עינא" וועסטו גלייך זעהן א ישועה! און ער האט זיך ארויסגעלאזט מיט גרויס האפענונג אויף הצלחה.

ווען ער איז אנגעקומען קיין איטאליע איז דאן געווען דארט א שווערע צייט נאכדעם וואס עס האט שוין נישט גערעגענט פאר א לענגערע תקופה, און ווי באקאנט פלעגט מען אמאליגע צייטן זייער שיין מכבד זיין אן ארץ ישראל דיגער משולח, דערפאר אז ער איז פונקט אנגעקומען אהין אין די שווערע צייט, האבן די ארטיגע תמימות'דיגע אידן נאכן אים אויפגעמען ווי עס פאסט זיך, אים געזאגט: אויב דו פועל'סט פאר אונז רעגן, וועסטו

אָוועקפּאַרן פּון דאָ מיט פּוֹלע זעק פּון גאַלד און זילבּער. קודם איז ער געווארן פארלוירן, אָפּער פּלוּצלינג האט ער זיך דערמאנט פון די סגולה וואס רבי אברהם האט אים געזאגט, האט ער גלייך אויסגערופן "אַלְהָא דְאַבְרָהָם... דער באשעפער פון אברהם וואס וואוינט אין טבריה זאל ערפילן מיין געבעט" עס זאל קומען רעגן. פארשטייט זיך אז די סגולה האט גוט געארבעט, און עס האט גלייך אנגעהויבן צו רעגענען, און מען האט אים טאקע אנגעפולט גאנצעטע זעק מיט געלט, אזוי ווי מען האט זיך פארדעם אויסגענומען, און ער איז צוריקגעקומען אהיים און מחיה געווען די אויסגעהוינגערטע אידן פון טבריה. פון די מעשה קען מען אביסל זעהן די גרויסקייט פון הייליגן רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו.

פאר דער הייליגער רבי אברהם איז געווארן רב אין די שטאט קאליסק [אין די ליטא], איז דארט געווען דער רב רבי שמשון, וואס ער איז געגאנגען אויפן שטייגער פון די מגידים און בעלי מוסר וואס זיי האבן געזאגט שארפע

מוסר דרשות מיט א ניגון דערצו און אפגעשראקן די פארפלאגטע צופראכענע אידן מיט אלע שרעקעדיגע עונשים, ווען רבי שמשון איז נסתלק געווארן האט מען אויפגענומען דעם הייליגן רבי אברהם פאר רב, ער איז שוין אבער געווען א תלמיד פונעם מעזריטשן מגיד וואס איז געווען א תלמיד פון בעל שם הקדוש וואס ער האט געלערנט אינגאנצן אן אנדערן צוגאנג, אז מען דארף מקרב זיין יעדן איד, אים אויפהייבן און ארויסברענגען זיין חשיבות ביים אייבערשטן, און אזוי ווייטער. ממילא גלייך ביי זיין ערשטע דרשה ווען ער האט זיך ארויפגעשטעלט ביים ארון הקודש און אנגעטוהן דעם טלית, אזוי ווי די סדר פלעגט זיין, האט זיך אנגעהויבן א ברימעריי פון די מתפללים און המון עם, די שוסטערס, פעניטערס וכו', מיטן באקאנטן ליטווישן מוסר ניגון צו וואס זיי זענען געווען געוואוינט, הערנדיג דאס האט ער זיך אנגערופן צו זיי: ברימט מיר מער נישט אונטער דעם ניגון, און ער הייבט זיי אן צו ערקלערן: איר האט דא געהאט ביז זעצט א וואילן חשובין רב, אבער איין גרויסע חילוק איז דא

הייבט אייך אידעלעך

צווישן אים און מיר, ער האט אייך אויסגעלערנט צו האלטן א ביקס און שיסן אבער ער האט אייך פארגעסן אויסצולערנען ווי אזוי מען האלט דעם ביקס, ער האט אייך אויסגעלערנט אז מען האלט דאס אנטקעגן זיך און מען שיסט דעם קויל אין זיך אריין, אז מען זאל זיך שטענדיג צופרעכן און אראפקלאפן, אבער איך וועל אייך אויסלערנען א גייע וועג ווי אזוי מען דארף צו שיסן, אז מען האלט די געווער אנטקעגן דעם שטן און אויף אים שיסט אים נישט אויף זיך אליינס. דאס הייסט אז דער סמ"ך מ"ם וויל צופרעכן א מענטש אז ער טויג נישט, און אז ער איז שוין גארנישט ווערט, שיסט מען אים צוריק, און מען זאגט אים: איך טויג יא! ברוך השם איך האב א בארד, איך האב פיאות, אזוי שיסט מען אים אריין אפאר קוילן, און אז ער קומט ווייטער צום מענטש און פארדרייט אים די קאפ אז ער טויג נישט, שיסט מען אים נאך אפאר קוילן: איך בין יא גוט! ברוך השם איך לייג תפלין, און איך האב א מזוזה ביים טיר!

וועגן דעם האט דער בעל שם הקדוש זכותו יגן עלינו אזוי פארפירט אקעגן די מגידים וואס צופרעכן דעם פשוטן המון עם און דורכדעם ווערן זיי דערווייטערט פונעם אייבערשטן, ווייל אידישע קינדער זענען שוין גענוג צופראכן פון די פילע צרות וואס זיי מאכן מיט, מען דארף זיי נישט מער צופרעכן, אויב עפעס דארף מען שיסן דעם סמ"ך מ"ם! און דאס איז די גרעסטע אמת, אז מען זאל זיך נישט לאזן פארנארן אז מען איז שוין גארנישט ווערד, נאר שטענדיג טרעפן דאס גוטס ביי זיך, און זיך מחיה זיין דערמיט.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, גילות, הלכה ג): די ערשטע זאך ווען א איד הייבט אן נאכצולאזן פון זיין אידישקייט, הייבט ער זיך אן צו שטיצן די בארד און פיאות. און מען כאפט נישט די הארבקייט דערפון, ווייל עס שטייט אין זהר הקדוש (נשא דף קלא ע"א) אז די בארד איז אקעגן די י"ג מדות של רחמים, און אז מען שניידט דאס אונטער שניידט מען חס ושלום אפ די השפעות און מען

הייבט אייך אידעלעך

שניידט די פּרנסה, די זעלבע זאך אז מען שניידט די פּיאָות פארלירט מען די שכל, און אזוי הייבט מען אן אַוועקגיין פון אידישקייט, דערפאר דארף מען זיך מיט דעם אליין מחיה, אז מען גייט מיט באַרד און פּיאָות, און זיך נישט איינרעדן אז מען טויג שוין נישט.

מיר שטייען יעצט אין חודש אָלוּל, וואס דעמאלטס זענען אָפּען די שַערי רחמים (א"י הקדוש), און דערפאר זאגט מען אין די טעג סליחות וואו מען דערמאנט כסדר די י"ג מידות של רחמים. אין דעם חודש דארף מען זיך צוגרייטן אויף ראש השנה ווען מען איז בן דעם מענטש אויף יעדן איינציגן פּרט. אַ בחור אז ער זאל טרעפן זיין שידוך, אַ יונגערמאן אז ער זאל האבן קינדער, פּרנסה, שְלוֹם בֵּית, און בכלל צו מען זאל דורכלעבן דאס יאר, ווייל אַלעס וואס פּאָסירט דורכאויס דעם יאר איז שוין גענוי אַנגעשריבן פון ראש השנה.

נישט אומזיסט האט דער הייליגער רבי אזויפיל געפּעטן, אז מען זאל קומען צו אים קיין אומאן אויף ראש השנה,

ווייל ער איז א גוטער לוייער און ער וועט ממליץ טוב זיין פאר יעדן איינעם וואס קומט צו אים, אזוי ווי ער האט צוגעזאגט (עזרא ח"י מוהר"ן סימנים תג - תו), אונדאי קומט דאס אן זייער שווער, אבער אז מען וויל פאלגן דעם הייליגן רבי'ן, דארף מען גיין צו אים אויף ראש השנה, און נישט קוקן אויף קיין שום מניעה סיי בגשמיות און אויף נישט ברוחניות.

צום ביישפיל, עס איז דא מענטשן וואס זיי האבן חלישות הדעת זעהנדיג אזא אנלויף פון אלע סארטן מענטשן, און דאס מאכט זיי שפירן אומבאקוועם, זיי טראכטן צו זיך: וואס האב איך דא פארלוירן צווישן די אלע פארשידענארטיגע מענטשן? ! דארף מען אבער וויסן אז דער הייליגער רבי איז א גרויסער דאקטער וואס קען יעדן אויסהיילן (עלים לתרופה), און פונקט אזוי ווי ווען איינער דארף גיין אין שפיטאל זיך צו אונטערזוכן, וועט ער זיך נישט צוטהוהן מאכן אז ער זעהט דארט פאציענטן וואס ליידן אויף אלע סארט קרענק, און גייען ארום

הייבט אייך אידעלעך

באנדאזשירט וכו', פארקערט ער וועט פארשטיין אז דא זענען דא אזאלעכע גרויסע פראפעסארן און ספעציאליסטן וואס קענען יעדעס היילן. די זעלבע זאך, ביים הייליגן רבי'ן איז א שפיטאל וואו יעדער קומט זיך אויסהיילן זיין פראבלעם, און מען דארף זיך נישט מבבלבל זיין פון קיינעם.

דערפאר דארף מען יעצט - אין די דרייסיג טעג וואס איז נאך דא ביז ראש השנה - זיך גוט צוגרייטן מיט תורה און תפלה, אונזערע לייט פלעגן זאגן: פארנוואס בלאזט די שופר אזוי גוט ראש השנה? ווייל עס ליגט א גאנץ יאר אינעם ארון הקודש! די זעלבע זאך אז מען לערנט יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, משניות, גמרא, שלחן ערוך, לויטן סדר דרך הלימוד וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ע"ן שיחות הר"ן סימן עו), דעמאלטס ווען מען קומט ראש השנה צום הייליגן רבי'ן האט דאס גאר אן אנדערן באדייט.

הייבט אייך אידעלעך

לז

און בכלל דארף מען וויסן אז א איד קען זיך נישט האלטן נאר מיט לערנען תורה, אבער ווי נאר מען לאזט אפ די תורה, אפילו מען רעדט זיך איין אז מען פליט אין הימל, איז אלעס הוילע דמיונות... אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז אנגעווארנט (שיחות הר"ן סימן נא): די וועלט נארט אייך לאזט אייך נישט נארן! מען קען דאך נישט שרייען פאר די גאנצע וועלט, אבער הליוואי זאלן מיר זיך כאטש נישט לאזן נארן. דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ו): דער יצר הרע איז צוגעגליכן צו איינער וואס לויפט ארום מיט א פארמאכטע האנט, און אלע לויפן אים נאך און זענען זיכער אז ער האט דארט עפעס וואס זיי ווילן אזוי שטארק האבן, ביים סוף עפענט ער אויף די האנט, און מען איבערצייגט זיך אז דארט גארנישט דא. דאס גייט ארויף אויף מענטשן וואס לויפן נאך איינעם און זענען זיכער אז ער פארמאגט עפעס א מוראדיגן סוד צו פארקויפן, און מען שווערט זיך אז ער איז גאר א דערהויבענער יונגערמאן, ער רעדט דאך הויכע זאכן, און דורך אים וועל איך זיכער ערגעץ אנקומען, אבער נאכדעם

הייבט אייך אידעלעך

וואס עס גייט דורך אפאר יאר און מען מאכט זיך אויף די הענט זעהט מען אז עס ליידער גארנישט דא דערין, נישט קיין חומש, נישט קיין משניות, נישט קיין גמרא, נישט קיין געהעריגע דאווענען דריי מאל א טאג מיט מנין, און נישט קיין התבודדות, קומט אויס אז אין וועם איך האב אזוי געגלייבט האט מיר פשוט פארפירט, ווייל נאר דאס לערנען יעדן טאג חומש, משניות, גמרא און שלחן ערוך בלייבט פארן מענטש, און נאר דאס דאווענען און רעדן צום באשעפער בלייבט אים, אבער אלעס אויסער דעם איז פוסטע נארישקייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין אלע אויסגעלייזט ווערן פון גלות, עס איז שוין די העכסטע צייט פאר דעם, און דער אייבערשטער זאל אונז אנשרייבן א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר, אלע בחורים זאלן אם ירצה השם טרעפן זייערע זיווגים, בפרט ווען איר קומט ראש השנה צום הייליגן רבי'ן זאלט איר זיך דארט עקשנען: רבי, איר זענט דער שדכן (עיני ליקוטי מוהר"ן

חלק ב, סימן פט) איך דארף א שידוך! אזוי ווי דער הייליגער
 רבי אברהם בן רבי נחמן (בעל ביאור הליקוטים על ליקוטי מוהר"ן)
 האט געזאגט: אז מען עקשנט זיך איין ביים רבינ'ס ציון
 קען מען פועל'ן; און דער רבי וועט זיין א מליץ יושר פאר
 אונז, מען זאל שוין זוכה זיין צו זעהן בבנין בית המקדש
 מיט די גאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~

בשורה טובה ומשמחת!

שוין יעצט
דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע זואך

צו אייער טיר

אויף די פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע
וועכנטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

- הערליכע בריוו, שאלות
- ותשובות אין אלע אקטועלע
- נשאים אין טאג טעגליכן לעבן.

געשריבן דורכן ראש ישיבה
הרה"ר

יואל רוטה

שליטי"א

gofus@kerenhadfusa.org

רופט אדער טעקסט

718-387-2691

טיר
היכל
הקודש

אדער שיקט א אימעייל צו subscribe@kerenhadfusa.org